

עמ"י 14682/02/15 - מדינת ישראל נגד אברהים סעאדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

06 פברואר 2015

עמ"י 14682-02-15 מדינת ישראל נ' סעאדה(עציר)

בפני כב' השופטת נחמה נצר

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אברהים סעאדה (עצור)

נוכחים: ב"כ העוררת - פקד חן מיזנר

המשיב ובאת כוחו - עו"ד מורן אלפסי, ממשרד עו"ד דרבאשי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אמש הוגש ערר על החלטה שנתן בית משפט השלום באשקלון ביום אתמול, במסגרתה דחה הוא בקשה של העוררת להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר ותחת זאת, הורה על שחרורו בתנאים הכוללים עירבון כספי, התחייבות עצמית וערבות צד ג'.

העוררת סבורה כי לא היה מקום לשחרר את המשיב ולמצער, היה על בית משפט קמא להאריך את המעצר לפרק זמן שיאפשר לעוררת להביא את תיק החקירה בפני פרקליט, על מנת שזה יעיין בו ויגבש עמדתו ביחס לאפשרות הגשת כתב אישום כנגד המשיב בתוך תקופת מעצרו.

יצוין, כי המשיב שוהה שלא כחוק בתחומי מדינת ישראל ועל פי הנטען כלפיו, הוא החזיק רכוש שמקורו בעבירה ועל כן, לצד אותה שהייה שלא כחוק, מתכוונת העוררת לייחס למשיב גם עבירה שעניינה החזקת רכוש שהושג שלא כדין.

בית משפט קמא, עת נדרש לבקשה, ציין בהחלטתו כי מדובר בבקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב וכי עוד בדיון שקדם לדיון של יום אתמול, קבע בית משפט קמא כי החקירה הסתיימה, הלכה למעשה, הן לעניין עבירת השהייה שלא כדין והן לעניין העבירה שעניינה החזקת רכוש החשוד כגנוב.

צוין, כי בדיון שקדם לדיון אתמול, ביקשה העוררת להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר, על מנת לבחון אפשרות קיומו

של קשר בין המשיב לבין עבירת ההתפרצות, שבה נגנב אותו רכוש שנתפס בכליו של המשיב.

בית משפט קמא נעתר לבקשה זו והאריך את מעצרו של המשיב עד ליום אתמול, אלא שבדיון שהתקיים בפניו התברר, כי לא זו בלבד שלא נוספה תשתית ראיתית לביסוס חשד זה, אלא שהחשד נותר חשד בעלמא.

בנסיבות אלו קבע בית משפט קמא, כי החקירה הסתיימה ולא עובר להגשת הבקשה ביום אתמול, אלא למעשה, כבר עובר להגשת הבקשה השנייה להארכת מעצרו של המשיב ועל כן סבר, כי אין מנוס אלא מלהורות על שחרור המשיב, בפרט כאשר גם ביום אתמול לא הצטיידה העוררת בהצהרת תובע, אם לא בכתב אישום, בגין העבירות שהחקירה בעניינן הסתיימה זה מכבר.

לטעמי, בית משפט קמא פעל נכון וכשורה, שהרי חוק המעצרים קבע באופן מפורש, כי החזקתו של אדם במעצר יכול ותיעשה אך מקום שבו קיימים נימוקים הקשורים להליך החקירתי, המצדיקים את המשך השמטתו של אדם מאחורי סורג ובריח, כאשר הוראת סעיף 17(ד) הוסיפה יסוד ובסיס להארכת מעצר נוספת, שאינה קשורה להליך החקירתי, והיא מקום שבו הוגשה לבית משפט הצהרת תובע ואשר על פי תוכנה, מבססת אפשרות כי תובע שבחן את התיק, יפעל להגיש כתב אישום כנגד אותו חשוד, עוד בתקופת מעצרו.

יודגש, כי הצהרת תובע אינה אלא הצהרה על סיום פעולות החקירה ובענייננו, הגם שלא הוגשה הצהרת תובע, הרי שקיימת בנדון החלטה של בית משפט קמא, ולא מיום אתמול, אלא דווקא בהארכת המעצר השנייה של המשיב, המלמדת על כך שהחקירה בגין העבירות המיוחסות למשיב, הסתיימה זה מכבר.

בנסיבות אלו, איני רואה כי בית משפט קמא יכול ורשאי היה להוסיף ולהורות על המשך החזקתו של המשיב במעצר.

אכן, העובדה כי מדובר בתושב הרשות הפלסטינית מצריך את בית משפט קמא לתת דעתו באופן ברור ומובהק, לחשש מפני הימלטות מן הדין ובית משפט קמא, בהחלטתו, נתן דעתו לכך ואף קבע תנאים אשר להבנתו, יש בהם כדי להבטיח את התייצבותו של המשיב להליכי שפיטה.

בבואי לבחון תנאים אלו, סברתי כי אמנם המדובר בתנאים משמעותיים. עם זאת, להבנתי, צריך היה לקבוע עירבון כספי בסכום משמעותי יותר ובכך, להגביר את המוטיבציה של המשיב להתייצב אכן להליכי שפיטה בתחומי מדינת ישראל.

אשר על כן, הערר, ככלל, נדחה והמשיב ישוחרר.

עם זאת ועל מנת להבטיח באופן ראוי יותר את התייצבותו של המשיב להליכי שפיטה, קובעת כי תחת העירבון שקבע בית משפט קמא, ייקבע עירבון כספי בסך של 4,000 ₪.

ככל שהמשיב לא יעמוד בתנאי השחרור, יש להביאו בפני בית משפט קמא לא יאוחר מיום 08.02.15 עד השעה 12:00.

באשר לבקשת ב"כ העוררת כי תינתן בידו שהות לגשת ולהתייעץ עם תובע - נדמה, כי טוב היה עושה ב"כ העוררת אם לא היה מעלה בקשה זו, בפרט לאור הדברים המפורשים שהשמיע בית משפט קמא בדיון אתמול. שלא לדבר על כך, כי לעוררת ניתנה שהות של עוד 24 שעות נוספות להיערך בהתאם, שהרי החלטת השחרור, ביצועה עוכב עד היום ואין לומר כי הסבריו של ב"כ העוררת להימנעות מעשות כן עד לדיון בפניי, הוא סביר או מתקבל על הדעת.

אשר על כן, הערר נדחה, למעט לעניין הגדלת סכום העירבון, שכאמור יעמוד על 4,000 ₪.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ה, 06/02/2015 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת